



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 110/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. F., nar..., toho času vo väzbe, zastúpeného advokátom JUDr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Krajského súdu v Bratislave z 3. februára 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos 6/09, ako aj porušenia jeho práva na obhajobu postupom Vojenskej prokuratúry a iných orgánov činných v trestnom konaní v jeho trestnej veci a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. F. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2009 doručená sťažnosť J. F. (ďalej len „sťažovateľ“) označená ako „*Sťažnosť pre porušenie urýchlenosti konania KS BA I a porušenie práva na obhajobu Vojenskou prokuratúrou*“, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2 a 5

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) z 3. februára 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Tos 6/09, v ktorom krajský súd nerozhodol neodkladne o otázke sťažovateľovej väzby, ako aj porušenie svojho práva na obhajobu postupom Vojenskej prokuratúry a iných orgánov činných v trestnom konaní tým, že jeho bývalý právny zástupca nebol prítomný pri výsluchu poškodenej.

Sťažovateľ v závere uviedol, že *«Vojenská prokuratúra, ako aj OČTK hrubo porušili moje práva na obhajobu zaručujúce mi „Dohovor“ ako aj Ústava SR a preto žiadam ÚS SR, aby nariadil KS BA I, aby ma neodkladne prepustil z väzby na slobodu.»*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti podľa čl. 124 ústavy túto poskytuje v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení čl. 125 až čl. 130 ústavy, a to za presne vymedzených procesných podmienok vrátane kvalifikovaného podania návrhu na začatie konania, ktorého náležitosti sú bližšie ustanovené napr. v § 20, § 49, § 50 a § 53 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, t. j. ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, označenie napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, proti komu sťažnosť smeruje, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. K návrhu sa musí pripojiť aj kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v zákone o ústavnom súde).

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa čl. 17 ods. 5 ústavy do väzby možno vziať iba z dôvodov a na čas ustanovený zákonom a na základe rozhodnutia súdu.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že porušenia jeho základného práva na obhajobu sa mala dopustiť najmä vojenská prokuratúra a iné orgány činné v trestnom konaní svojím postupom (bližšie tieto orgány vôbec nešpecifikoval ani neoznačil konanie, v ktorom malo

dôjsť k porušeniu jeho základných práv). Sťažovateľ v sťažnosti ani neformuloval jasne a zrozumiteľne návrh na rozhodnutie (akého rozhodnutia sa domáha) a neoznačil navrhované dôkazy. Rovnako jeho sťažnosť nie je riadne odôvodnená.

Taktiež sťažovateľ nepripojil k sťažnosti kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu vzťahujúce sa na trestnú vec sťažovateľa, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru a ani iné súvisiace podania (napr. žiadosť o prepustenie z väzby a podobne).

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť nemá zákonom predpísané náležitosti napriek tomu, že sťažovateľ je v konaní zastúpený advokátom.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 269/08).

Ústavný súd k tomu poznamenáva, že nie je povinný nahradzovať subjekty oprávnené a povinné poskytovať právnu pomoc a odstraňovať nedostatky podaní sťažovateľov, najmä ak ide o taký rozsah nedostatkov, ktorý bráni aj predbežnému prerokovaniu sťažnosti podľa § 25 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným odborníkom v oblasti práva (advokátom), ktorý mal možnosť osloviť ústavný súd podaním (sťažnosťou), ktoré by spĺňalo zákonné náležitosti vyžadované zákonom o ústavnom súde. Keďže podanie a samotná formulácia návrhu rozhodnutia bez presného označenia porušovateľov a práv, ktorých porušenie by mal

ústavný súd vysloviť, nezodpovedá uvedeným zákonným požiadavkám, ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. apríla 2009